

بررسی و ارزیابی سازگاری بین کاربری های اراضی منطقه ی ۲ تبریز

حسن محمودزاده ، وحید حسین حقی ، فیروزپور محمد ،

۱. استادیار دانشکده جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

۲. کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

۳. کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

(چکیده)

یکی از ارکان مهم ساماندهی فضایی مکانی شهرها، ارزیابی سازگاری بین کاربری های موجود از نظر سنخیت، همخوانی، همجواری و فعالیت می باشد این موضوع از آن حیث هائزاهمیت می باشد که می تواند تاثیرات مثبت و منفی بیشماری برای شهروندان به همراه داشته باشد و موجبات سرزندگی آنان را فراهم کند و کیفیت زندگی شهروندان را ارتقا دهد و بالعکس. لذا هدف مقاله ی حاضر بررسی سازگاری بین کاربری های موجود در منطقه ی ۲ تبریز می باشد. در این مقاله با استفاده از نرم افزار GIS به تحلیل و ارزیابی سازگاری کاربری های مهم شهری پرداخته شده است برای تعیین وزن هریک از کاربری ها از مدل فازی AHP بهره گرفته شد روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی تحلیلی و شیوه گرد اوری اطلاعات از طریق سیستم اطلاعات جغرافیایی ، پرسشنامه ، می باشد نتایج نشان می دهد منطقه ۲ تبریز از نظر سازگاری در شرایط مطلوبی قرار دارد در نتیجه می توان در این منطقه کیفیت زندگی شهروندان را مثبت تلقی کرد و شاهد سرزندگی فضا و همچنین شهروندان ساکن در این منطقه بود.

واژگان کلیدی: سازگاری، کاربری اراضی، ناسازگاری، GIS، مدل AHP

(مقدمه)

امروزه شمار بسیاری از شهر های کشور های جهان سومی با دو مشکل عمده مواجه هستند اولاً: افزایش جمعیت در نتیجه ی مهاجرت های روستا شهری که منجر به گسترش فیزیکی و پراکنده رویی شهرها شده است که طی آن محدوده شهر و فضای کالبدی آن در حیات عمودی و افقی از حیث کمی و کیفی افزایش می یابد و اگر این روند سریع و بی برنامه باشد فضا و کالبد شهر را با مشکل مواجه خواهد ساخت